

Unitat a favor del dret a decidir a pesar de les diferències. Aquesta va ser la consigna unànime dels partits i les associacions que es van reunir a l'acte de constitució del Pacte Nacional pel Dret a Decidir el 26 de juny de 2013. Aquest pacte és una de les dues bases sobre les quals s'ha de fonamentar la realització d'aquest dret en un futur proper –el temps dirà si molt o poc proper– al Principat, segons suggeria la declaració de sobirania signada pel Parlament: “El Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat han de fer partícips actius de tot aquest procés el món local i el màxim de forces polítiques, d'agents econòmics i socials i d'entitats culturals i cíviques de Catalunya”.

L'altra, la via política i parlamentària estricta, que també menava a la declaració comença a treballar aquest mateix divendres, 5 de juliol, en constituir-se la comissió d'estudi del dret de decidir, l'objectiu de la qual “és estudiar i impulsar les iniciatives polítiques i legislatives que ha d'adoptar el Parlament amb relació al dret de decidir, i analitzar totes les alternatives per poder-lo fer efectiu”. Hi ha previst “que hi puguin comparèixer persones amb perfil tècnic, especialistes i membres d'entitats”. De fet, la setmana passada ja va comparèixer al Parlament el director de l'Institut d'Estudis Autònoms, Carles Viver i Pi-Sunyer, per explicar l'informe sobre les vies legals per les quals els catalans poden ser consultats sobre el seu futur polític col·lectiu. Un pas previ que dibuixa cinc vies possibles i que, per tant, aquesta Comissió de nova creació haurà de tenir molt en compte.

Consens. A la constitució del Pacte hi van ser presents 48 entitats, entre les quals sis partits (CiU, ERC, ICV-EUiA, CUP, Reagrupament, Nova Esquerra Catalana), sindicats (CCOO, UGT, Intersindical-CSC, USO, Unió de Pagesos), associacions empresarials (Cecot, Pimec, Fepime, JARC), el Consell General de Cambres, l'ANC, la Confederació de Cooperatives, el IEC o l'Associació de Municipis per la Independència. Totes reunides, segons el portaveu del govern, Francesc Homs, amb el “comú denominador de compartir la idea del compromís pel dret a decidir del poble

Partits polítics i associacions en la reunió de constitució del Pacte Nacional pel Dret a Decidir.

Tot un pacte per omplir

Una cinquantena d'entitats de la societat civil catalana i diversos partits polítics –amb l'absència destacada del PSC– donen suport a la iniciativa de consultar el poble de Catalunya sobre el seu futur. L'ex-president del Parlament Joan Rigol serà l'encarregat d'omplir de contingut el Pacte Nacional pel Dret a Decidir i redactar un document de consens.

de Catalunya”. Cap partit no va dissentir d'aquesta idea. No hi va haver declaracions gruixudes ni crítiques després de l'acte. ERC i la CUP ni tan sols van comparèixer davant dels mitjans a la sala de premsa del Parlament.

El portaveu del govern va explicar que “a proposta del president, se li encarregarà a Joan Rigol que treballi per consensuar un text de referència del Pacte Nacional, com ja hi ha d'altres textos en els àmbits parlamentari i mu-

nicipal”, en referència als aprovats pel Parlament i per l’Associació de Municipis per la Independència. Homs, fins i tot, va explicitar que “podria ser un bon punt de partida el manifest en defensa del dret a decidir que es va presentar a Lleida fa uns dies” [vegeu el requadre d’aquesta pàgina].

Homs no va esmentar el gran absent de la reunió, el PSC, tot i que va afirmar que “s’ha posat de manifest que per participar en el dret a decidir no cal pensar el mateix ni cal optar per la mateixa sortida o decisió final –com alguns pensen–”. Homs va insistir en la idea que “el dret a decidir és fruit de la radicalitat democràtica” i, tot dirigint-se als qui alerten de la il·legalitat del procés, va sentenciar que “la democràcia és la solució, no el problema”.

Absències. Ni el PSC ni la gran patronal Foment del Treball Nacional no hi van ser –tampoc PP i Ciutadans, però no se’ls esperava– i aquesta decisió, per a alguns, els deixa fora de

Les terres de Lleida en defensa del dret a decidir

Reclamem l’exercici del lliure dret a decidir del poble català per mitjà d’una consulta. Donem el nostre suport al Parlament de Catalunya que ha endegat el procés per exercir el Dret a Decidir del poble català.

El Dret a Decidir és un dret fonamental de qualsevol nació i, per tant, també de Catalunya. Aquest dret inclou la potestat de triar democràticament la nostra forma d’organització política. Una opció clarament vinculada a les millores de la condició de vida individual i col·lectiva de les catalanes i dels catalans.

El Dret a Decidir representa una pràctica cívica i democràtica i com a tal en reclamem el lliure exercici, des d’una actitud dialogant però ferma, pacífica i amb respecte a les diferents opcions.

Donem el nostre suport a les Declaracions del Parlament de Catalunya en defensa i promoció del Dret a Decidir del poble català.

Consegüentment, els sotasignats ens comprometem a:

1. Contribuir a generar un clima d’opinió a favor del Dret a Decidir, en l’entorn de l’associacionisme cívic, cultural i polític lleidatà.
2. Fer pedagogia al conjunt de la ciutadania de les Terres de Lleida tot fomentant actituds obertes, participatives, socialment integradores i individualment respectuoses en defensa del Dret a Decidir.
3. Fer arribar aquest manifest al conjunt de formacions polítiques, a les institucions i a la resta de plataformes i organitzacions socials.

Lleida, 21 juny 2013

Signat: CDC, CUP, ERC, ICV, PSC, UDC, ANC, Associació Atlas, Associació catalana per al desenvolupament i la cooperació de Lleida, Associació cultural Miorita, Associació d’assistència social Andrés Bello, Associació de Cooperació Bolivians de Lleida, Associació Varega de ciutadans de l’Est, Ateneu Garriguenc, Ateneu Plana Urgell, Ateneu Popular de Ponent, Casa Gran del Catalanisme, Casal Pere III – Ateneu de Balaguer, Castellens de Lleida, Centre Excursionista de Lleida, Centro Latinoamericano, Cultural Cappont, Fundació Nous Catalans Lleida, Grup Cultural Garrigues, Lleida Social, Magrebeida, Margeners de Guissona, Òmnium Cultural, Patronat del Corpus de Lleida, Periòdic Som Garrigues, Solidaritat i Cooperació a Lleida, The Gambian River Union, Tradicions i costums Lleida, Cambra de comerç de Lleida, Cambra de comerç de Tàrraga, CCOO, COELL, Col·legi d’Enginyers Industrials, Col·legi Oficial d’Agents Comercials, CSC, FECOM, UGT, Unió Pagesos, USTEC-STES (IAC)

l’ampli conjunt de la nova centralitat catalana. La presidenta de l’Assemblea Nacional Catalana (ANC), Carme Forcadell, destacava a EL TEMPS que “les entitats empresarials i els sindicats estaven costat per costat a la taula i això demostrà la unanimitat que hi ha perquè el poble català pugui decidir. Cecot, Pimec, CCOO, UGT, USOC... L’un rere l’altre s’anaven aixecant i defensaven, com a mínim, el dret de

consultar la ciutadania. Això realment demostra que la gran majoria està a favor de la consulta. Nosaltres estem a favor de la independència i uns altres, no. Però la consulta és un acte democràtic”. Per això Forcadell trobava a faltar el PSC: “A nosaltres ens hauria agradat que fos el Partit Socialista dels Catalans perquè ha estat molt important per a la història de Catalunya. Té una tradició democràtica i catalanista

A les escales del Parlament, representants de les 48 entitats i partits polítics que han constituït el Pacte Nacional pel Dret a Decidir. A la dreta, Joan Rigol, encarregat de redactar el manifest.

i l'únic que vol la gent que hi era al Pacte és defensar el dret a una consulta. No s'entén que el PSC no sigui al costat de la voluntat majoritària del poble català”.

Com a presidenta de l'ANC, Forcadell va expressar la seva satisfacció perquè “s’ha expressat la voluntat majoritària de les entitats que representen la societat civil catalana a favor del dret a l’autodeterminació, que és al capdavant el dret a decidir”. Va explicar que diverses associacions havien advertit que es mantindrien neutrals a l’hora de votar però hi havia “unanimitat” a favor de la consulta. Com a ANC, va aclarir, “nosaltres treballem i treballarem pel sí i perquè surti de manera majoritària perquè és l’única solució per a la crisi, per a sobreviure com a catalans i l’única sortida digna com a poble i com a éssers humans”.

Dolors Camats, d’ICV-EUiA, va mostrar-se també satisfeta per la unitat i va especificar que el seu partit havia “demanat que el debat nacional no es

destruï del model de país que volem”. Va celebrar que aquesta setmana es constitueixi la Comissió d’Estudi del Dret a Decidir que “ha de garantir que el Parlament garanteixi un rigor jurídic tan ampli com sigui possible i lideri un consens ampli, més ampli fins i tot que el d’avui”, en referència a la presència a la Comissió del PSC que, en canvi, no s’havia afegit a la versió *civil* –per diferenciar-la de la política– d’aquesta comissió.

Cambres reivindicatives. El Consell General de Cambres de Catalunya també es va adherir al pacte assegurant que “considera que cal respectar la voluntat majoritària del poble català, però tenint en compte els escenaris que se’n deriven d’aquesta decisió que en qualsevol cas han de passar per la pertinença de Catalunya a la Unió Europea”. El president del Consell de Cambres, Miquel Valls, va dir que el principal risc del procés és la incertesa que pugui paraitzar les decisions d’inversió, en un

JORDI PLAN/ARXIU

moment de crisi. Valls va defensar la via del diàleg “però perquè existeixi diàleg ha d’haver-hi voluntat per les dues parts i cal reconèixer que per part del govern de l’Estat espanyol no s’ha posat prou de manifest”. I va recordar que “les justes reivindicacions del poble català no s’esvairan amb el temps”.

Àlex Milian